

Den af Ministeren under Punkt 1. fremsatte Raastand, at en endelig Afslutning af Regnskabet over Baneanlæget ikke kan finde Sted, forinden samtlige Foranstaltninger og Arbejder ere udførte, som staa i Forbindelse med Anlæget af en egen Jernbanebro over Guldborgsund, kan Udvalget ikke give Medhold. Sverken Loven eller den deraf udgaaede Koncession sætter Broanlægget og Baneanlæget i den Forbindelse med hinanden, at Afslæggelsen af Regnskabet for Baneanlæget kan udsættes, indtil Spørgsmaalet om Broanlægget afgjøres, men Koncessionens Punkt 9 kræver derimod ubetinget, at Regnskabet skal være afgivet til Ministeren heraf 3 Maaneder efter Banernes Iagning. Da den Overstridelse af Fristen, som Ministeren alt har tilladt, ikke kan være i Statskassens Interesse, forventer Udvalget, at Regnskabet snarest mulig endelig vil blive aflagt paa behørig Maade.

Med Hensyn til Punkt 4. skal Udvalget bemærke Følgende: I sin Betænkning over det i Samlingen 1872—73 forelagte Lovforslag angaaende en Forhøielse af Anlægssummen for et Dobbeltspor paa Jernbanen mellem Rjøbenhavn og Roskilde udtalte det daværende Finantsudvalg med Hensyn til Reservecensens Anvendelse, at større Fornøielse af Banen med Tilbehør, saasom Skinner, Sveller, Lokomotiver, Vogne m. m., maa efter Udvalgets Anskuelse betragtes som Bedligelighedsbærende, hvorfor Udvalget opfordrede Ministeriet til at modsætte sig Forbrug af Reservecens i dette Diemed, samt til fremdeles at paase, at den i Statuternes § 68 fastsatte Norm for Reservecens kan naas snarest mulig og senest i alt Fald til Indløsningsstiden. Af de Udvalget meddelte Driftsberetninger for Aarene 1872 og 1873 ses imidlertid, at saadan Anvendelse af Reservecens ikke blot er bleven tilladt i 1872, men endnu i 1873. I det førstnævnte Aar anvendtes af Reservecens til „fuldstændig Fornyelse af en Del af Skinnesporet“ 41,660 Rd. 42 f., til „Omlægning af Hestebanepor ved Helsingør“ 847 Rd. 33 f. samt til „Flytning af Vandkraner ved nogle Stationer“ 3,091 Rd. 86 f., tilfammen 45,599 Rd. 65 f., og Reservecens blev som Følge heraf i det nævnte Aar kun forbrugt med 25,988 Rd. 22 f., istedetfor med 71,587 Rd. 87 f. I Aaret 1873 er af Reservecens anvendt til „fuldstændig Fornyelse af en Del af Skinnesporet“ 28,553 Rd. 29 f., og Reservecens blev som Følge deraf i det nævnte Aar kun forbrugt med 47,495 Rd. 13 f. istedetfor med 76,048 Rd. 42 f. Udvalget maa gjentagende gjøre opmærksom paa Utilstedeligheden af en saadan Anvendelse af det sjællandske Jernbaneselskabs Reservecens. Ogsaa under andre Konti end de her anførte findes Udgifter, som det neppe burde have været tilladt Selskabet at afholde af Reservecens. Saaledes turde enkelte af Bygningsudgifterne snarere være at henregne til Bedligelighedsbærende end til Nybygning (saasom i 1872 794 Rd. 79 f. til Ombygning af Retiradebygningen paa Rjøbenhavns Station og 342 Rd. 16 f. til Fornyelse af Isfalktaget paa Glostrup Station, samt i 1873 612 Rd. 39 f. til et nyt Spaantag paa Laastrup Stationsbygning og 556 Rd. 6 f. til Ombygning af 3 Retiradebygninger). Ligeledes synes i det Mindste en Del af de 14—15,000 Rd., som i hvert af de to nævnte Aar ere anvendte til Bygning af nye Godsvoogne, ikke at burde have været udrede af Reservecens, efter som de nye Vogne for en stor Del ere traadte istedetfor ældre Vogne, som ere udbrangende. Det maa være Selskabets Migt af sine Driftsindtægter, uden Tilflugt af Reservecens, at vedligeholde sit Materiel i uformindsket Antal, ligesom overhovedet at holde Banerne med alt deres Tilbehør i forsvarlig Stand. Forøvrigt ses af Driftsberetningen for 1873, at Reservecens ved dette Aars Udgang eiede 388,064 Rd. 14 f. Aktiekapitalen udgjorde til samme Tid 9,932,360 Rd., og Selskabets Prioritetslaan 6,500,000 Rd. Da den i Statuterne fastsatte Grændse for Reservecens Størrelse er 10 pCt. af Aktiekapitalen, ses det, hvor langt, det endnu er fra, at Reservecens har naaet denne Grændse, uagtet Anlægskapitalen til den nordvestsjællandske Bane, som dengang endnu ikke udredet, ikke er indbefattet i hine Belsøb, og uagtet Selskabet havde faaet den Begunstigelse at maatte tilveiebringe omtrent $\frac{2}{3}$ af sin samlede Anlægskapital ved Prioritetslaan, der, saavidt vides, ikke skulle tages med i Betragtning ved Bestemmelsen af Grændsen for Reservecens Størrelse.

Til nærmere Oplysning af Punkt 5. har Udvalget spurgt om, hvilket Honorar der udbetales til Kommissarius for Lolland-Falster Banen, og om der forholdsvis dermed paa samme Maade, som for Kommissarius for den sjællandske Bane. Naar Svar indløber herpaa, forbeholder man sig at stille Forslag om Sagen.

260). II. q. Paa Udvalgets Foranledning har man fra Indenrigsministeren modtaget følgende Skrivelse, dat. 12. December 1874:

„Under Henviisning til, at der er fremkommet Andragender fra Kallehave Sogneraad om Oprettelsen af en Telegrafstation ved Kallehave Fergegaard og fra Fejs om, at den maa blive sat i Forbindelse med Telegrafledningen paa Lolland, har det allerede Udvalg forespurgt, hvorvidt Ministeriet maatte være betænkt paa ved Endringsforslag til Finantslovsforslaget at indbefomme de nævnte Andragender.